

РЕШЕНИЕ

№ 590

гр. София, 07.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **8423** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Й. В. И., чрез адв. Д. Т., срещу Решение № 3098/01.07.2024 г., постановено по НАХД № 5768/2024 г., по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 7-ми състав, с което е потвърден Електронен фиш, серия К № 5524981 г., издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от с.з. Искане се отмяна на оспореният акт, като се сочи, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон - отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Жалбоподателят се позовава на оплакванията, посочени в жалбата депозирана пред СРС при оспорването на процесния фиш. Отделно се твърди нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на оспореното решение, изразяващо се в необсъждане на всички доводи, изложени в жалбата. В условията на евентуалност моли, решението да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира присъждане на разноски.

Касаторът в о.с.з., редовно призован, не се представлява. В подадено писмено становище от 09.10.2024 г., чрез процесуалния си представител заявява, че поддържа така подадената жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът – СДВР, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIX-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 28.12.2021г. в 18:47 часа в [населено място], [улица], до [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръстен път с техническо средство ARH CAM S1 № 11743F0 е засечена скоростта на движение на МПС „М. Гла 220 4матик“, с регистрационен номер СВ 1048 ТА. Отчетена е скорост на движение 67 км/ч, при разрешена 50 км/ч или превишение с 17 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС е посочен Й. В. И. с ЕГН [ЕГН]. Въз основа на тези данни е издаден електронен фиш от СДВР за налагане на глоба в размер на 50 лева на собственика на автомобила за нарушение по чл. 21, ал.2,вр. с ал. 1 от ЗДвП.

Описаната фактическата обстановка решаващият състав на съда е установил въз основа на съдържащите се в приобщената по делото административнонаказателна преписка доказателствени материали, а именно: разпечатка от техническото средство за регистрирани нарушения на максимално разрешената скорост, протокол за проверка, писмо от БИМ, справка за първоначална регистрация на МПС, заповеди, снимков материал и другите приложени писмени доказателства.

За да потвърди ЕФ СРС е приел, че Й. В. И. от обективна и субективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, за което законосъобразно му е наложено административно наказание. Отхвърлено е възражението по отношение на твърдението за неприложимост на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, необходим за издаване на фиш по чл. 39, ал. 2 от ЗАНН, както и са счетени за неоснователни аргументите за неиздаване на ЕФ в тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН. Изложени са мотиви и във връзка с възражението, че правната квалификация е неправилно определена.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се

превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая не е спорно, че на процесния участък от пътя, въведеното с пътен знак В-26 ограничение е 50 км.ч. . От приложения снимков материал, ясно се вижда, че е налице поставен знак В26 /л.21/.

Следва да се посочи, че съгласно чл. 50, ал. 1 от ППЗДвП, забраните, въведени с пътни знаци В20, В24, В25, В26, В27, В28 и В30, важат до следващото кръстовище или до знак, който ги отменя, или на разстояние, указано с допълнителна табела Т2, какъвто е и настоящият случай, поради което, касационният състав счита възраженията на касатора в тази посока за неоснователни.

Измерената величина на скоростта, с която е управлявано процесното МПС е 67 км.ч., т.е. налице е 17 км.ч. превишение. Скоростта е установена с ARH CAM S1 № 11743F0, за което е представено Удостоверение за одобрен тип №17.09.5126. Следва да се отбележи, че в цитираното удостоверение е посочено, че е със срок на валидност до 07.09.2027 г. Следователно средството може да бъде използвано за измерване на скоростта. Единственото условие е ARH CAM S1, с която е констатирано нарушението да е преминала метрологична проверка, а в случая такава е извършена на 08.03.2021 г., видно от протокол № 10-С-ИСИС /л.16/. Всичко изложено обосновава извод, че към датата на използване на ARH CAM S1/28.12.2021г./, същата е била в период на валидност на извършената метрологична проверка.

Настоящият касационен състав намира, че нарушението е доказано от представените по делото писмени доказателства. Приложеното по делото доказателство - снимков материал на автомобила към момента на извършване на нарушението, съответства на мястото, индивидуализиращо нарушението.

Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законоустановените изисквания. Нормативно, в чл. 189, ал.4, изречение второ от ЗДвП, е определено съдържанието на електронния фиш за налагане на глоба, при установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система нарушение на този закон. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция. Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.

Юридическите факти, обуславящи ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора са безспорно установени, субсимири са под съответните материалноправни норми, а при издаване на ЕФ не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, поради което изводите на съда за законосъобразност на издадения електронен фиш са правилни, а възраженията на касатора в тази насока-неоснователни.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение. Следва да бъде посочено и това, че решението на СРС е в съответствие с вече трайно формираната практика на АССГ по въпросите, повдигнати с касационната жалба, с която касационният състав се съобразява.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3098/01.07.2024 г., постановено по НАХД № 5768/2024 г., по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав.

Решението е окончателно.